

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis Prædicatorum

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

Ioan. de Parma.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

mi, & postmodum fuit in fide Christi, quæ nunc multus criminibus cum hoc modo fornicata est, quæ merito vocatur meretrix magna, quia à fidei cultu, & à sincero amore, & delictis Christi sponsi sui recedens, adhæret huic sæculo, & diuitiis, & delictis eius, & diabolo, & regibus, & magnatibus, & prælatibus, & omnibus alijs amatoribus huius sæculi.

Vigesima hæresis est: quod magis appropriatè competit doctoribus status tertii generalis, qui est sextus, & septimus, esse spirituales portas a pertas introducentes aperitores, seu explicatores sapientiæ Christianæ, quàm Apostolis.

Multa alia hæreticalia posuit iste frater Petrus Ioannes in epistola prædicta: sed hæc sunt principalia, & ad hæc cætera reducuntur: potius quæ plura alia falsa temeraria, blasphemia, periculosa, præsumptuosa pariter, & infana.

Articuli autem postilla super canonicas, & postilla super Matthæum, continent prædictos articulos in sententiâ, & effectu, de condemnatione Ecclesiæ carnalis Babylonæ meretricis magnæ, & exaltatione ecclesiæ spiritualis: sed in speciali ponuntur in postilla super Matthæum duæ hæreses, quæ sunt postmodum condemnatæ, una per dominum Clemeatem V. & alia per dominum Ioannem XXII.

1 Prima hæresis est: quod quando vnus militum lancea latus Christi in Cruce pendentis aperuit, quod Christus adhuc erat viuus, & nondum mortuus. Et hæc condemnatur in Clem. de sum. Trin. & fide Carth. cap. Fidei.

Secunda hæresis est: quod Christus, & Apostoli eius non habuerunt aliqua in proprio, nec in communi, nec in rebus, quibus utebantur, habuerunt nisi simplicem vsum facti. Hæc condemnatur in extrauagantibus prædictis, cum inter. & Quia quorundam mentes.

Errores Michaelis de Cæsana.

3 Postmodum vero factis dictis condemnationibus de præfatis hæresibus, & erroribus, & præfertim de hæresibus condemnatis in sepe dictis extrauagantibus, fuerunt condemnatæ hæreses istæ iterum, & consimiles. cõtente in libello fratris Michaelis de Cæsana hæretici Ministri Generalis ordinis Fratrum Minorum, propter hæc causam à ministerio ¶ depositi: quem fecit contra dominum Ioannem XXII. prædictum, vocas eundem dominum Ioannem Papam, Ioannem de Caturco hæreticum, gerentem se pro Papa in Auinione: qui dominus Ioannes eundem fratrem Michaelem deposuit, & suum libellum, & contentos in ipso dictos errores condemnauit, & cõdemnando doctrinam eius hæreticalem, & pestiferam, condemnauit etiam & personam, eum hæreticum promulgando, vt patet in extrauagante eiusdem domini Ioannis XXII. quæ incipit: Quia vir reprobus Michael de Cæsana, & Magister ¶ Generalis ordinis Fratrum Minorum.

Errores Ioannis de Parma.

4 Aduertendum tamen, quod ante cõdemna-

tionem prædictorum librorum editorum à prædicto fratre Petro Ioanne factam Auinione per dominum Papam Ioannem XXII. dominus Alexander Papa III. condemnauit Romæ quædam librum, Euangelium æternum communiter appellatum: cuius auctor fuit, vt fertur communiter, quidam frater Ioannes de Parma licus monachus: in quo libro sequentes hæreses & errores sunt reperti.

Primus error est: quod doctrina Abbatis Ioa- chim excellit doctrinam Christi, & consequenter nouum, & vetus testamentum.

B Secundus error: quod Euangelium Christi non est Euangelium regni, & ideo non est ædificatorium.

Tertius error: quod nouum testamentum est euacuandum, sicut vetus est euacuatum.

Quartus error: quod nouum testamentum nõ durabit in virtute sua, nisi per sex annos proxime tunc futuros, videlicet vsque ad annum Christi incarnationis Mccx.

Quintus error: quod illi, qui erunt ultra prædictum tempus, erunt in statu perfectorum.

C Sextus error: quod Euangelium Christi aliud Euangelium subdet, & ita pro sacerdote Christi aliud Euangelium succedat.

Septimus error: quod nullus simplex homo est idoneus ad instruendum hominem alium de spiritualibus, & æternis, nisi illi, qui incedunt pedibus nudis.

Octauus error: quod quantumcunq; Deus abligat Iudæos in hoc mundo, illos tamen seruabit, & quibus benefaciet etiam manentibus in Iudaismo: & quod in fine liberabit eos ab omni impugnatione hominũ, etiã in Iudaismo manentes.

Nonus error: quod Ecclesia nondum peperit nec pariet filios ante finem regni temporalis, & si nieriur per sex annos tunc proxime sequentes.

Et per hoc datur intelligi ibidẽ, quod religio Christiana, quæ iam multos peperit vocatos ad fidem Christi, non est Ecclesia.

Decimus error: quod Euangelium Christi neminem perducit ad perfectum.

Vndecimus error: quod adueniente Euangelio Spiritus sancti, siue clarescete opere Ioa- chim (quod ibidem dicitur Euangelium æternum, siue Spiritus sancti) euacuabitur Euangelium Christi.

E Duodecimus error: quod spiritualis intelligentia noui testamenti non est commissã Papæ Romano, sed tantum litteralis.

Et per hoc datur ibi intelligi, quod Ecclesia Romana non potest iudicare de spirituali intelligentia noui testamẽti; & si iudicat, temerariũ est eius iudiciũ, & ei non est acquiescendũ; quia Ecclesia Romana (vt dicunt) animalis est, & non spiritualis.

Tertiadecimus error: quod recessus ecclesiæ Græcorum à Romana Ecclesia fuit bonus.

Sup. pag. 7.

Hæbetur inf. q. 15. huius parcis.

¶ al. magisterio.

¶ al. Ministe.

Et per hoc datur intelligi, quod viri spiri-
rituales non tenentur obedire Romanæ
Ecclesiæ, nec acquiescere eius iudicio.

Quartusdecimus error: quod tertius ordo cle-
ricorum, qui secundum prædictum librum est
ordo religiosorum, non tenetur se exponere
morti pro defensione fidei, aut conseruatione
cultus Christi, sed secus de alijs hominibus.

Quintusdecimus error: quod populus Græ-
cus magis ambulat secundum spiritum, quam
populus Latinus.

Et per hoc datur intelligi, quod popu-
lus Græcus magis est in statu saluando-
rum, & magis est adhærendum ei, quam
populo Romanæ Ecclesiæ.

Sextusdecimus error: quod sicut filius opera-
tur salutem populi Romani siue Latini, qui si-
lium repræsentat: sic pater operatur salutem po-
puli Græci, qui Spiritum repræsentat.

Et per hoc datur intelligi: quod pater
saluum faciet populum Grecum, & Iudai-
cum: qui spiritum repræsentant.

Decimusseptimus error: quod sicut veniente
Ioanne Baptista, ea quæ præcesserunt, refutata
sunt necessario, propter noua superuenientia: ita
adueniente tempore Spiritus sancti, siue tertio
statu mundi, ea quæ præcesserunt, refutabuntur
necessario, propter noua quæ superuenient.

Ex quo datur intelligi, ibidem, quod
nouum testamentum refutabitur, & vetus
projicietur.

Decimus octauus error: quod Spiritus san-
ctus aliquid recipit ab Ecclesiâ, sicut Christus
in quantum homo accepit à Spiritu sancto.

Decimus nonus error: quod Christus, & Apo-
stoli eius non fuerunt perfecti in vita contem-
platiua.

Vicesimus error: quod actiua vita vsq; ad tẽ-
pus Abbatis Ioachim fructuosa fuit: sed nũc fru-
ctiuosa non est: contemplatiua vero vita ab ipso
Ioachim fructificare cœpit, & amodo in perfe-
ctis successoribus eius perfectius manebit.

Et per hoc datur intelligi ibidẽ, quod
ordo clericorum, ad quem pertinet vita
actiua, amodo non fructificabit in ædifica-
tione Ecclesiæ, & conseruatione; nec om-
nino in regimine; sed ordo monachorum
in his fructificabit.

Vicesimus primus error: quod aliquis de ordi-
ne religiosorum futurus est, qui præferetur om-
nibus dignitate, & gloria, in quo implebitur pro-
phetia, & promissio Psalmistæ dicentis: Hunc
cecidit mihi in præclaris: etenim hæreditas
mea præclara est mihi.

Vicesimus secundus error: quod ille ordo in
quo complebitur prædicta promissio Psalmistæ
nunc conualescet, quando ordo clericorum desi-
nerit petire.

Vicesimus tertius error: quod ille ordo paruu

A lorum est, in quo complebitur promissio prædi-
cta Psalmistæ.

Vicesimus quartus error: quod sicut in primo
statu mundi fuit commissum regnum, seu regi-
men totius Ecclesiæ à Patre aliquibus de ordine
coniugatorum, in quo auctorizatus fuit ille or-
do: sic etiam in tertio statu mundi committetur
alicui, vel aliquibus de ordine monachorum à
Spiritu sancto, in quo vel quibus ab ipso gloria-
bitur ille ordo.

Vicesimus quintus error: quod illi, qui præsit
collegijs monachorum, in diebus istis cogitare
debent de recessu à sæcularibus, & parare se ad
reuertendum ad antiquum populũ Iudæorum.

Vicesimus sextus error: quod prædicatores,
qui erunt in ultimo statu mundi; erunt maioris
dignitatis, & auctoritatis, quam prædicatores
primitiue Ecclesiæ.

Vicesimus septimus error: quod prædicatores,
& doctores religiosi viri quando infestabuntur
à clericis, transibunt ad infideles, & timendum
est ne ad hoc transeant, vt cogant eos in prælium
contra Romanam Ecclesiã, iuxta doctrinã
Ioannis, Apoc. 15.

De Raymundo Lullo, & eius erroribus.

Postea sdominus Papa Gregorius X I. in
Consistorio etiam de consilio fratrum interdi-
xit, & condemnauit doctrinã cuiusdam Ray-
mundi Lulli Catalani mercatoris, de Ciuitate
Maioricarum oriundi, laici, phatistici, imperiti,
qui quãplures libros ediderat in vulgari Catala-
nico, quia totaliter grammaticã ignorabat: quæ
doctrina erat plurimum diulgata, quam credi-
tur habuisse à diabolo, cum eã non habuerit ab
homine, nec humano studio, nec à Deo, cum

D Deus non sit doctor hæresum, nec errorum: li-
cet ipse Raymundus asserat in libris suis, q̄ cam
habuit in quodam monte à Christo, qui sibi (vt
dixit) apparuit Crucifixus: qui putatur fuisse dia-
bolus, & non Christus. Quæ doctrina durauit fe-
rè per octauaginta annos quousque scilicet, fra-
ter Nicolaus Eimerici ordinis Prædicatorũ Ara-
goniæ Inquisitor ex certis causis habens eandẽ
multum suspectam de hæretica prauitate, illam
multo cum labore transcurrit, & postea præsen-
tauit prædicto Domino Papæ Gregorio viginti
volumina, & causa cõmissa domino Cardinali
Hostiensis, de eius mandato fuerunt per vigin-
ti & ultra Magistros in Theologia diligenter exa-
minata: & tandem de fratrum consilio, vt verè hæ-
reticalia condẽnata, & tota doctrina generaliter
interdicta: quæ doctrina continebat plus quam
quingentos articulos erroneos, de quibus, vt pro-
lixitati parcatur, centum præsentibus inseruntur.

Primus articulus est: quod Deus habet multas
essentias. In lib. de philosophia amoris.

Secundus: q̄ in diuinis essentia nõ est otiosa,
sed essẽtiat, & natura naturificat, bonitas bonifi-
cat, & infinitas infinificat, & æternitas æternifi-
cat.

Raymundi
Lulli errores